

Sygn. akt *IV Ka 238/15*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Hilla

Sędziowie SO Mariola Urbańska – Trzecka (sprawozdawca)

SO Piotr Kupcewicz

Protokolant protokolant sądowy Mateusz Pokora

przy udziale Antoniny Kasprowicz-Czerwińskiej - prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu dnia 24 kwietnia 2015 r.

sprawy **T. T.** s. J. i W. ur. (...) w I.

oskarżonego z art. 178 a § 4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu

z dnia 19 stycznia 2015 roku - sygn. akt II K 509/14

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyła rozstrzygnięcia zawarte w pkt. 2 i 3; utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części; wymierza oskarżonemu 120 (sto dwadzieścia) złotych opłaty za obie instancje i obciąża go wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt *IV Ka 238/15*

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 19 stycznia 2015 roku, sygn.. akt II K509/14 T. T. został uznany za winnego tego, że w dniu 28 sierpnia 2014r. w miejscowości R. kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym T. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości z wynikami 16:56 - 0,6 mg/l, godz. 16:59 – 0,71 mg/l, godz. 17:13 -0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się będąc już prawomocnie skazanym za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu za sygn.akt VI K 355/11tj. przestępstwa z art. 178a § 4 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzono mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 4 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata. Na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzono oskarżonemu karę grzywny w rozmiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 40 (czterdziestu) złotych. Na podstawie art. 49 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 500 (pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, a na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, do prowadzenia których uprawnia prawo jazdy kat. B na okres 2 (dwóch) lat.

N podstawie art. 63 § 2 kk zaliczono na poczet orzeczonego w pkt 5 wyroku środka karnego okres jego rzeczywistego stosowania tj. od dnia 28.08.2014r.

Wyrok zawiera także rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator zaskarżając wyrok w zakresie orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego.

Na podstawie art. 438 pkt 3 kpk wyrokowi zarzucił;

- błąd ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia o karze, polegający na niezasadnym przyjęciu przez sąd, że wobec oskarżonego T. T., który dopuścił się przestępstwa z art. 178a § 4 kk zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania podczas gdy prawidłowo ustalony stan faktyczny przedmiotowej sprawy prowadzi do wniosku, że wobec oskarżonego owe szczególnie uzasadnione okoliczności nie występują, co miało wpływ na treść orzeczenia.

Stawiając ten zarzut prokurator wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Na rozprawie odwoławczej prokurator zmodyfikował wniosek apelacyjny i wniósł o zmianę wyroku i uchylenie rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i karze grzywny.

Sąd odwoławczy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora zasługiwała na uwzględnienie i musiała skutkować zmianą wyroku w zakresie orzeczenia o karze.

Stwierdzić na wstępie należy, że w ocenie sądu odwoławczego - sąd pierwszej instancji w sposób w pełni należyty i wyczerpujący przeprowadził postępowanie dowodowe, po czym poczynił trafne ustalenia faktyczne, w zakresie określonym w części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, po przeprowadzeniu kompleksowej i gruntownej analizy i oceny całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie dochodząc do słusznego wniosku, że materiał zebrany w sprawie pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, że oskarżony T. T. dopuścił się zarzucanego mu czynu a jego wina, jak i okoliczności przypisanego przestępstwa nie budzi żadnych wątpliwości. Zgodnie z przepisami procedury karnej sąd zebrał i ujawnił pełny materiał dowodowy niezbędny do ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia o przedmiocie procesu. Nie pominął przy tym żadnych koniecznych i dostępnych środków dowodowych. Lektura uzasadnienia wskazuje, że sąd dokonał zgodnej z wymogami i zasadami procesowymi, wszechstronnej i rzetelnej analizy i oceny całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, stosownie do wskazania zawartego w art. 4 k.p.k., uwzględnił zarówno dowody przemawiające na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, nie przekraczając przy tym zasady swobodnej ich oceny, z których to wyprowadził prawidłowe wnioski, które odpowiadają zasadom logicznego rozumowania oraz wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego, zgodnie z treścią art. 7 k.p.k. Sąd orzekający wskazał, jakie fakty uznał za dowiedzione, na czym opierał poszczególne ustalenia i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. W związku z powyższym podkreślić należy, iż proces wyrokowania w przedmiotowej sprawie w pełni odpowiada przepisom procedury karnej.

Czyniąc zadość stosownym wymogom procesowym przewidzianym dla postępowania odwoławczego treścią przepisów art. art.: 433 § 2 i 457 § 3 k.p.k., należy stwierdzić co następuje w odniesieniu do zarzutu podniesionego w opisanym wyżej środku odwoławczym.

Apelacja prokuratora jest zasadna. Sąd odwoławczy podzielił w całości stanowisko prokuratora kwestionującego wyrok w zakresie orzeczenia o karze.

Należy zgodzić się z prokuratorem, że w realiach niniejszej sprawy nie zachodzą wobec oskarżonego szczególne okoliczności, które uzasadniałyby zastosowanie wobec niego jako sprawcy przestępstwa z art. 178a § 4 kpk dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. W konsekwencji założona przez Sąd I instancji wobec oskarżonego pozytywna prognoza, iż przebywając na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego jest chybiona.

Takie rozstrzygnięcie rodzi ponadto słuszne zastrzeżenia o pobłażliwości potraktowania sprawcy czynu o znacznym stopniu społecznej szkodliwości, uwzględniając również stopień nietrzeźwości kierującego oraz czas i miejsce poruszania się pojazdem mechanicznych.

Oskarżony dopuścił się w kolejnego przestępstwa polegającego na jeździe samochodem w stanie nietrzeźwym. Poprzedni wyrok skazujący go za przestępstwo z art. 178a § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby zapadł wobec oskarżonego w dniu 21.11.2011 roku, w sprawie VI K 355/11. Czynu będącego przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie dopuścił się w dniu 28 sierpnia 2014 roku, a zatem w okresie próby wynikającej z cytowanego wyżej wyroku. Stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu było wysokie i wynosiło ponad 1 promil i wykazywało tendencje rosnącą. Oskarżony poruszał się pojazdem w godzinach szczytu drogowego. Nie sposób w tych okolicznościach i realiach niniejszej sprawy uznać, że zachowanie T. T. miało li tylko incydentalny charakter i było w jakikolwiek sposób usprawiedliwione. Oskarżony wbrew twierdzeniom sądu nie wykazał, by zrozumiał naganność swojego postępowania. Wręcz przeciwnie, okazał jaskrawe lekceważenie nie tylko dla obowiązującego prawa, ale i nie wyciągnął żadnych pozytywnych wniosków z poprzedniego wyroku skazującego za podobny czyn.

Nie może być wątpliwości, że tego rodzaju czyny, z uwagi na zagrożenie jakie stwarzają kierowcy prowadzący samochody w stanie nietrzeźwym dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz dla innych uczestników ruchu, zwłaszcza popełnione po raz kolejny, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie, wymagają surowej represji karnej, a ich sprawcy z uwagi na wysoką szkodliwość społeczną popełnionych czynów i wyjątkową niską motywację nie mogą zasługiwać na pobłażanie.

Podzielając zatem zarówno argumentację jak i wnioski zawarte w apelacji prokuratora Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił rozstrzygnięcia zawarte w punktach 2 i 3 wyroku związane z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego oraz karą grzywny. W pozostałej części wyrok utrzymano w mocy.

Kara w ostatecznym swym wymiarze, bez warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, została ukształtowana uwzględniając wszystkie okoliczności tej sprawy, jest adekwatna w stosunku do winy i społecznej szkodliwości czynu jakiego się dopuścił oskarżony T. T. i spełnia cele kary tak w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej, czyniąc zadość wymogom kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono po myśli art. 636 § 1 kpk.